

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 2005

N:o 849—852

SISÄLLYS

N:o		Sivu
849	Valtioneuvoston asetus työmarkkina-alueista annetun valtioneuvoston asetuksen 16 §:n muuttamisesta	4157
850	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräitä eläimistä saatavia sivutuotteita käsittelevien laitosten valvonnasta ja eräiden sivutuotteiden käytöstä	4158
851	Kirkolliskokouksen päätös kirkkojärjestyksen muuttamisesta	4174
852	Verohallituksen päätös pellon keskimääräisestä vuotuisesta tuotosta ja salaojituslisästä	4175

N:o 849

Valtioneuvoston asetus

työmarkkina-alueista annetun valtioneuvoston asetuksen 16 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, *muutetaan* työmarkkina-alueista 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (1350/2002) 16 § seuraavasti:

16 §

Lapin työvoima- ja elinkeinokeskus

Enontekiö: Enontekiö
Ivalo: Inari
Kemi: Kemi, Keminmaa, Simo
Kemijärvi: Kemijärvi
Kittilä: Kittilä
Kolari: Kolari
Muonio: Muonio
Pelkosenniemi: Pelkosenniemi
Pello: Pello

Posio: Posio
Ranua: Ranua
Rovaniemi: Rovaniemi
Salla: Salla
Savukoski: Savukoski
Sodankylä: Sodankylä
Tervola: Tervola
Tornio: Tornio
Utsjoki: Utsjoki
Ylitornio: Ylitornio

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 2005

Työministeri *Tarja Filatov*

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 850

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eräitä eläimistä saatavia sivutuotteita käsittelevien laitosten valvonnasta ja eräiden sivutuotteiden käytöstä**

Annettu Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 5 §:n ja 12 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat, edellinen laissa 424/1994 ja jälkimmäinen osaksi laeissa 809/1992 ja 424/1994:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tällä asetuksella säännökset valvonnan järjestämisestä muita kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita ja käsiteltyjä sivutuotteita käsittelevissä, varastoivissa tai hävittävisä

- 1) väliasteen laitoksissa,
- 2) varastointilaitoksissa,
- 3) käsittelylaitoksissa,
- 4) poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksissa,
- 5) öljykemian laitoksissa,
- 6) lemmikkieläinten ruokia valmistavissa laitoksissa,
- 7) teknisissä laitoksissa, sekä
- 8) sellaisissa laitoksissa ja sellaisilla tiloilla, joissa valmistetaan tai käsitellään eläimistä saatavia sivutuotteita turkiseläinten, tarhakoirien tai kalansyötiksi kasvatettujen toukkien ruuaksi.

Asetuksessa säädetään myös 1 momentissa tarkoitetuille laitoksille tai tiloille saapuvien sekä niiltä lähtevien eläimistä saatavien si-

vutuotteiden kuljetusten valvonnan järjestämisestä.

Lisäksi asetuksessa säädetään muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystieteellisten annettujen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002, jäljempänä sivutuoteasetus, 23 artiklan mukaisesta sivutuotteiden käytöstä ja käytön valvonnasta.

Tätä asetusta on noudatettava sen lisäksi, mitä on säädetty sivutuoteasetuksessa, ja sitä täydentävässä Euroopan yhteisön lainsäädännössä.

Asetusta ei sovelleta kompostointi- tai biokaasulaitosten toimintaan eikä lantaa teknisesti käsitteleviin laitoksiin.

Eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) mukaisten laitosten osalta tätä asetusta sovelletaan ainoastaan teurastamoiden ja teurastuspaikkojen yhteydessä toimivien laitosten valvontaan.

2 §

Muut säännökset

Eläimistä saatavien sivutuotteiden käsitelystä on lisäksi voimassa, mitä säädetään seuraavissa säädöksissä:

1) maa- ja metsätalousministeriön asetus eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisestä syrjäisillä alueilla sekä kuolleiden lemmikkieläinten hävittämisestä (1374/2004);

2) maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinperäisten sivutuotteiden käsittelystä bio-kaasu- ja kompostointilaitoksissa sekä lannan käsittelystä teknisissä laitoksissa (195/2004);

3) maa- ja metsätalousministeriön asetus sivutuoteasetuksen valvonnasta hygienialain mukaisissa laitoksissa ja kalastusaluksissa (1/EEO/2003);

4) maa- ja metsätalousministeriön asetus kansainvälisistä liikennevälineistä peräisin olevan ruokajätteen valvonnan järjestämisestä (194/2004);

5) rehelaki 396/1998;

6) maa- ja metsätalousministeriön asetus rehuvalmisteiden valvonnan järjestämisestä (138/1998);

7) maa- ja metsätalousministeriön asetus rehualan toiminnan harjoittamisesta (20/2001);

8) lannoitelaki 232/1993;

9) ympäristönsuojelulaki (86/2000) ja ympäristönsuojeluasetus (169/2000)

10) jätelaki 1072/1993;

11) valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta 362/2003;

12) maa- ja metsätalousministeriön asetus TSE-riskiaineen erottamisesta teurastamossa, teurastuspaikassa ja leikkaamossa (3/EEO/2002);

13) Komission asetus (EY) N:o 79/2005 asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntönpäntöä asetuksessa luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi määritellyn maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidosta johdettujen tuotteiden osalta;

14) maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla (572/1995);

15) maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden eläinten ja tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla 655/2003;

16) maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden Euroopan unioniin kuulumattomista valtioista tuotavien tavaroiden eläintautivaatimuksista (273/2004); sekä

17) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001 tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkelopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tuottajalla* sivutuoteasetuksen 2 artiklan 1m) -kohdassa tarkoitettua henkilöä;

2) *tuotantoeläimillä* sivutuoteasetuksen 2 artiklan f) -kohdassa tarkoitettuja eläimiä;

3) *tarhakoirilla* koiria, joita pidetään tai kasvatetaan koiratarhoilla ja joita ei yleensä pidetä asuintiloissa;

4) *tilalla* paikkaa, jossa pidetään tai kasvatetaan tuotantoeläimiä, tarhakoiria tai kalansyötiksi tarkoitettuja toukkia;

5) *toiminnanharjoittajalla* toimijaa, joka kerää, kuljettaa, varastoi, esikäsittelee, käsittelee, käyttää tai hävittää eläinperäisiä sivutuotteita;

6) *loppukäyttäjällä* tilaa, joka käyttää turkiseläinten, tarhakoirien tai kalansyötiksi kasvatettujen toukkien ruokintaan vain hankkimiaan käsiteltyjä rehuraaka-aineita tai valmista rehua;

7) *käyttäjällä* rehusekoittamoa ja tilarehustamoa;

8) *sivutuotteita käyttävällä toimijalla* muuta sellaista sivutuoteasetuksen artiklassa 23 tarkoitettua käyttäjää kuin rehusekoittamoa tai tilarehustamoa;

9) *rehusekoittamolla* sivutuoteasetuksen 23 artiklassa tarkoitettua käyttäjää, joka valmistaa turkiseläinten, tarhakoirien tai kalansyötiksi kasvatettujen toukkien ruokintaan tarkoitettua rehua myyntiä, välitystä tai jakelua varten;

10) *tilarehustamolla* sivutuoteasetuksen 23 artiklassa tarkoitettua käyttäjää, joka valmistaa tai käsittelee rehua 6 kohdassa mainittujen eläinten ruokintaan vain samalla tilalla käytettäväksi;

11) *keräyskeskuksella* sivutuoteasetuksen liitteen I kohdassa 18 tarkoitettua laitosta, joka myyntiä, välitystä tai jakelua varten käsittelee tiettyjä eläimistä saatavia sivutuotteita turkiseläinten, tarhakoirien tai kalansyö-

tiksi kasvatettujen toukkien rehun raaka-aineena tai rehuna käytettäväksi;

12) *sivutuoteosastolla* teurastamon tai teurastuspaikan yhteydessä toimivaa keräyskeskusta, jossa tiettyjä kyseisessä laitoksessa syntyneitä eläimistä saatavia sivutuotteita käsitellään turkiseläinten, tarhakoirien tai kalansyötiksi kasvatettujen toukkien rehuna tai rehun raaka-aineena;

13) *luokan 1, 2 ja 3 käsittelylaitoksilla* sivutuoteasetuksen liitteen I kohdissa 9, 11 ja 14 tarkoitettuja laitoksia;

14) *lemmikkieläinten ruokia valmistavilla laitoksilla* sivutuoteasetuksen liitteen I kohdassa 40 tarkoitettuja laitoksia;

15) *varastointilaitoksilla* sivutuoteasetuksen liitteen I kohdassa 51 tarkoitettuja laitoksia;

16) *teknisillä laitoksilla* sivutuoteasetuksen liitteen I kohdassa 53 tarkoitettuja laitoksia;

17) *suuren ja pienen kapasiteetin poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksilla* sivutuoteasetuksen liitteen I kohdissa 30 ja 36 tarkoitettuja laitoksia;

18) *väliasteenlaitoksilla* sivutuoteasetuksen liitteen I kohdissa 8 ja 12 tarkoitettuja laitoksia;

19) *öljykemianlaitoksilla* sivutuoteasetuksen liitteen I kohdissa 10 ja 13 tarkoitettuja laitoksia.

20) *laitoksilla* tämän asetuksen 3 pykälän 7 ja 9-19 kohdissa tarkoitettuja toimijoita sekä

21) *ruokajätteellä* sivutuoteasetuksen liitteen I kohdassa 15 tarkoitettua jäteruokaa

Viitattaessa tässä asetuksessa Euroopan yhteisön säädökseen tarkoitetaan säädöstä ja siihen myöhemmin tehtyjä muutoksia.

4 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamisen valvontaa johtaa maa- ja metsätalousministeriö.

Tässä asetuksessa tarkoitettuja valvontaviranomaisia ovat:

- 1) läänin alueella läänineläinlääkäri;
- 2) kunnan alueella kunnaneläinlääkäri;
- 3) teurastamon sivutuoteosastoilla tarkastuseläinlääkäri ja teurastuspaikkojen sivutuoteosastoilla kunnaneläinlääkäri;
- 4) luokan 1, 2 ja 3 käsittelylaitoksissa,

keräyskeskuksissa, sivutuoteosastoilla, rehusekoittamoissa ja lemmikkieläinten ruokia valmistavissa laitoksissa ja muita kuin teknisiä tuotteita varastoivissa varastointilaitoksissa Kasvintuotannon tarkastuskeskus;

5) tilarehustamoissa, tilojen yhteydessä sijaitsevista pienen ja suuren kapasiteetin poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksissa, sellaisissa teknisissä laitoksissa, joissa tuotetaan parkittuja tai käsiteltyjä vuotia tai nahkoja, metsästystrofeita, käsiteltyä villaa, karvaa, harjaksia, sulkia, höyheniä tai niiden osia, luutuotteita posliinitavaroita varten, renderoituja rasvoja, rasvojen johdannaisia, gelatiinia tai liimaa, sekä varastointilaitoksissa, joissa varastoidaan teknisiä tuotteita kunnaneläinlääkäri; ja

6) väliasteenlaitoksissa, öljykemian laitoksissa ja muualla kuin tilojen yhteydessä sijaitsevista suuren ja pienen kapasiteetin poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksissa ja sellaisissa teknisissä laitoksissa, joissa tuotetaan tai käsitellään hevoseläinten seerumia, verituotteita, lääkevalmisteita, lääkinnällisiä laitteita ja kosmeettisia valmisteita, läänineläinlääkäri.

2 luku

Laitosten hyväksyminen

5 §

Hyväksymismenettely

Laitosten hyväksymisestä säädetään sivutuoteasetuksen III, IV ja V luvuissa, minkä lisäksi rehusekoittamoiden ja tilarehustamoiden hyväksymisen edellytyksistä säädetään tämän asetuksen 7 ja 8 pykälässä.

Laitoksen on oltava kulloinkin harjoittamaansa toimintaa varten hyväksytty ennen toiminnan aloittamista. Myös kertaalleen hyväksytyyn laitoksen harjoittaman toiminnan olennaisen muutoksen on oltava hyväksytty ennen muutetun toiminnan aloittamista.

Hyväksymistä haetaan kirjallisesti laitoksen hyväksymisestä päättävältä viranomaiselta. Viranomaisen on ennen hyväksymistä koskevan asian ratkaisemista tarkastettava laitos. Tarkastusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä ennen 8 §:ssä tarkoitettujen laitosten hyväksymistä. Hyväksymisestä päättävä viranomai-

nen voi ennen laitoksen hyväksymistä pyytää lausuntoa muilta viranomaisilta.

6 §

Käsittelylaitosten ja lemmikkieläinten ruokia valmistavien laitosten ja varastointilaitosten hyväksyminen

Luokan 1, 2 ja 3 käsittelylaitosten, lemmikkieläinten ruokia valmistavien laitosten ja muiden kuin teknisten tuotteiden varastointilaitosten hyväksymisestä päättää Kasvintuotannon tarkastuskeskus. Hyväksymisen edellytyksistä säädetään sivutuoteasetuksen 11, 13, 17 ja 18 artiklassa.

Teknisten tuotteiden varastointilaitosten hyväksymisestä päättää laitoksen sijaintikunnan kunnaneläinlääkäri. Hyväksymisen edellytyksistä säädetään sivutuoteasetuksen 11 artiklassa.

7 §

Keräyskeskusten, sivutuoteosastojen ja rehusekoittamoiden hyväksyminen

Keräyskeskusten, sivutuoteosastojen ja rehusekoittamoiden hyväksymisestä päättää Kasvintuotannon tarkastuskeskus.

Keräyskeskusten ja sivutuoteosastojen hyväksymisen edellytyksistä säädetään sivutuoteasetuksen 23 artiklassa ja asetuksen liitteessä IX, minkä lisäksi on noudatettava, mitä tämän asetuksen liitteessä 1 säädetään.

Rehusekoittamoiden hyväksymisen edellytyksenä on tämän asetuksen liitteessä 2 säädettyjen rakenteellisten vaatimusten täyttyminen, minkä lisäksi on noudatettava mainitun liitteen raaka-ainetta ja sen käsittelyä koskevia vaatimuksia.

Keräyskeskusten, sivutuoteosastojen ja rehusekoittamoiden on laadittava, toteutettava ja ylläpidettävä omavalvontasuunnitelmaa, jonka Kasvintuotannon tarkastuskeskus on hyväksynyt. Omavalvontaa koskevat yleiset vaatimukset ja suositukset omavalvontasuunnitelman laatimisesta ovat tämän asetuksen liitteessä 4.

8 §

Tilarehustamoiden hyväksyminen

Tilarehustamoiden hyväksymisestä päättää sijaintikunnan kunnaneläinlääkäri.

Tilarehustamoiden hyväksymisen edellytyksenä on, että laitos käyttää rehun valmistukseen ainoastaan tämän asetuksen liitteessä 3 säädettyjä raaka-aineita.

9 §

Teknisten laitosten hyväksyminen

Teknisten laitosten, joissa tuotetaan parkit-tuja tai käsiteltyjä vuotia tai nahkoja, met-sästystrofeita, käsiteltyä villaa, karvaa, har-jaksia, sulkia, höyheniä ja niiden osia, luo-tuotteita posliinitavaroita varten, renderoituja rasvoja, rasvojen johdannaisia, gelatiinia tai liimaa, hyväksymisestä päättää laitoksen si-jaintikunnan kunnaneläinlääkäri.

Sivutuoteasetuksen mukaisten teknisten laitosten, jossa tuotetaan tai käsitellään hevoseläinten seerumia, verituotteita, lääkeval-misteita, lääkinnällisiä laitteita ja kosmeettisia valmisteita hyväksymisestä päättää sen läänin läänineläinlääkäri, jonka toimialueella laitos sijaitsee.

Hyväksymisen edellytyksistä säädetään si-vutuoteasetuksen 18 artiklassa.

10 §

Poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten hyväksyminen

Muulla kuin tilojen yhteydessä sijaitse-vien pienen ja suuren kapasiteetin poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten hyväksymisestä päättää sen läänin läänineläinlääkäri, jonka toimialueella laitos sijaitsee.

Tilojen yhteydessä sijaitsevien pienen ja suuren kapasiteetin poltto- ja rinnakkaispolt-tolaitosten hyväksymisestä päättää laitoksen sijaintikunnan kunnaneläinlääkäri.

Hyväksymisen edellytyksistä säädetään si-vutuoteasetuksen 12 artiklassa.

11 §

Väliasteenlaitosten hyväksyminen

Väliasteen laitosten hyväksymisestä päät-tää sen läänin läänineläinlääkäri, jonka toi-mialueella laitos sijaitsee. Hyväksymisen edellytyksistä säädetään sivutuoteasetuksen 10 artiklassa.

Käsittelemättömän aineksen säilytyspaikan, joka sijaitsee sivutuotteen syntypaikan läheisyydessä ja jossa säilytetään tilapäisesti vain yhdeltä tuottajalta peräisin olevia sivutuotteita ei kuitenkaan tarvitse olla 1 momentissa tarkoitettulla tavalla hyväksytty.

Myöskään säilytyspaikan, jossa säilytetään tilapäisesti useammalta tuottajalta peräisin olevia sivutuotteita, ei tarvitse olla 1 momentissa tarkoitettulla tavalla hyväksytty, jos varastosäiliö ja sen sijainti eivät sijaintikunnan kunnaneläinlääkäriin antaman lausunnon mukaan aiheuta eläintautien leviämiskäytä.

12 §

Öljykemianlaitosten hyväksyminen

Öljykemianlaitosten hyväksymisestä päättää sen läänin läänineläinlääkäri, jonka toimialueella laitos sijaitsee. Hyväksymisen edellytyksistä säädetään sivutuoteasetuksen 14 artiklassa.

13 §

Toiminnanharjoittamisessa tapahtuvat muutokset ja toiminnan lopettaminen

Toiminnanharjoittajan on viipymättä tehtävä asianomaiselle valvontaviranomaiselle ilmoitus toiminnan lopettamisesta sekä laitoksen hyväksymisen edellytyksiä koskevista toiminnan muutoksista.

3 luku

Laitosten valvonta

14 §

Laitosten toiminnan valvonta

Valvontaviranomaisen on tämän asetuksen mukaisesti valvottava, että hyväksytyt laitokset täyttävät tässä asetuksessa tarkoitettujen hyväksymisen edellytykset. Valvontaviranomaisen säännöllisin väliajoin suorittamista tarkastuksista ja valvonnasta säädetään sivutuoteasetuksen 26 artiklassa.

15 §

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen hyväksymät laitokset

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen on vuosittain laadittava hyväksymiensä laitosten valvontaa varten valvontasuunnitelma. Lisäksi Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen on tehtävä yhteenveto siitä, miten edellisen vuoden valvontasuunnitelma on toteutunut.

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen on tehtävä hyväksymiensä laitoksiin valvontasuunnitelman mukaiset tarkastuskäynnit.

16 §

Muiden valvontaviranomaisten toiminta Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen hyväksymissä laitoksissa

Läänineläinlääkärit, kunnaneläinlääkärit ja tarkastuseläinlääkärit valvovat Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen hyväksymiä laitoksia seuraavasti:

1) Läänineläinlääkäriin on vähintään kerran vuodessa tarkastettava luokan 1 ja 2 käsitteilylaitokset. Lisäksi läänineläinlääkäriin on kerran vuodessa osallistuttava Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valvontasuunnitelman mukaisesti edellä mainittuihin laitoksiin tekemiin tarkastuskäynteihin.

2) Kunnaneläinlääkäriin on vähintään kerran vuodessa tarkastettava luokan 3 käsitteilylaitokset. Lisäksi kunnaneläinlääkäriin on kerran vuodessa osallistuttava Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valvontasuunnitelman mukaisesti edellä mainittuihin laitoksiin tekemiin tarkastuskäynteihin.

3) Kunnaneläinlääkäriin on vähintään kerran vuodessa tarkastettava lemmikkieläinten ruokia valmistavat laitokset. Lisäksi kunnaneläinlääkäriin on osallistuttava Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valvontasuunnitelman mukaisesti edellä mainittuihin laitoksiin tekemiin tarkastuskäynteihin. Jos laitos toimii teurastamon yhteydessä, on tarkastuseläinlääkäriin osallistuttava kunnaneläinlääkäriin asemesta Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valvontasuunnitelman mukaisesti edellä mainittuihin laitoksiin tekemiin tarkastuskäynteihin.

4) Kunnaneläinlääkäriin on vähintään kerran vuodessa tarkastettava rehusekoittamot ja keräyskeskukset sivutuoteosastoja lukuun ottamatta. Lisäksi kunnaneläinlääkäriin on osallistuttava Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valvontasuunnitelman mukaisesti edellä mainittuihin laitoksiin tekemiin tarkastuskäynteihin.

5) Tarkastuseläinlääkäriin on vähintään kerran vuodessa tarkastettava teurastamon yhteydessä toimivat sivutuoteosastot ja osallistuttava Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valvontasuunnitelman mukaisesti laitoksiin tekemiin tarkastuskäynteihin. Lisäksi tarkastuseläinlääkäriin on yleisesti valvottava sivutuotteiden keräämistä, käsittelyä, varastointia ja kuljetusta teurastamossa ja sen yhteydessä olevassa leikkaamossa.

6) Kunnaneläinlääkäriin on vähintään kerran vuodessa tarkastettava teurastuspaikan yhteydessä toimivat sivutuoteosastot ja osallistuttava Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valvontasuunnitelman mukaisesti laitoksiin tekemiin tarkastuskäynteihin. Lisäksi kunnaneläinlääkäriin on yleisesti valvottava sivutuotteiden keräämistä, käsittelyä, varastointia ja kuljetusta teurastuspaikassa.

Muiden kuin teknisten tuotteiden varastointilaitoksia koskevat valvontatoimenpiteet tehdään Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valvontasuunnitelman mukaisesti. Varaston käyttötarkoituksen muutoksen yhteydessä tehtävä valvonta kuuluu Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle.

17 §

Läänineläinlääkäriin hyväksymät laitokset

Läänineläinlääkärit ja kunnaneläinlääkärit valvovat läänineläinlääkäriin hyväksymiä laitoksia seuraavasti:

1) Läänineläinlääkäriin on tarkastettava sellaiset tekniset laitokset, jossa tuotetaan tai käsitellään hevoseläinten seerumia, lääkevalmisteita, lääkinnällisiä laitteita ja kosmeettisia valmisteita kolmen vuoden välein.

2) Läänineläinlääkäriin on tarkastettava muualla kuin tilojen yhteydessä sijaitsevat pienen- ja suuren kapasiteetin poltto- ja rinnakkaispolttolaitokset vähintään kerran vuodessa.

3) Läänineläinlääkäriin on tarkastettava väliasteen laitokset vähintään kaksi kertaa vuodessa. Jos laitos toimii vain osan vuodesta, on läänineläinlääkäriin tarkastettava laitos kerran vuodessa sen toiminta-aikana.

4) Läänineläinlääkäriin on tarkastettava öljykemianlaitokset vähintään kerran vuodessa.

Tarvittaessa kunnaneläinlääkäri osallistuu läänineläinlääkäriin laitoksiin tekemiin tarkastuskäynteihin.

18 §

Kunnaneläinlääkäriin hyväksymät laitokset

Kunnaneläinlääkäriin on tarkastettava hyväksymänsä laitokset seuraavasti:

1) tekniset laitokset, joissa valmistetaan parkittuja tai käsiteltyjä vuotia tai nahkoja, metsästystrofeita, käsiteltyä villaa, karvaa, harjaksia, sulkia, höyheniä tai niiden osia, luutuotteita posliinitavaroita varten, renderoituja rasvoja, rasvojen johdannaisia, gelatiinia tai liimaa vähintään kerran vuodessa;

2) tilarehustamot vähintään kerran vuodessa;

3) tilojen yhteydessä sijaitsevat pienen ja suuren kapasiteetin poltto- ja rinnakkaispolttolaitokset vähintään kerran vuodessa; sekä

4) teknisten tuotteiden varastointilaitokset vähintään kerran vuodessa.

19 §

Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja käsiteltyjen tuotteiden keräyksen ja kuljetuksen valvonta

Valvontaviranomaisen on valvottava, että eläimistä saatavien sivutuotteiden ja käsiteltyjen tuotteiden keräys ja kuljetus tapahtuu sivutuoteasetuksen 7 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

Valvontaviranomaisen on valvottava hyväksymistään laitoksista lähteviä ja niihin saapuvia sivutuotteiden kuljetuksia.

20 §

Muu valvonta

Kunnaneläinlääkäriin on tarvittaessa tehtävä tämän asetuksen 3 luvussa säädetyn

valvonnan lisäksi tarkastuskäyntejä toimialueensa muihin paikkoihin, joissa eläimistä saatavia sivutuotteita ja käsiteltyjä tuotteita kerätään, varastoidaan, kuljetetaan, käsitellään, käytetään tai hävitetään.

21 §

Tarkastuskertomus ja luettelo tehdyistä tarkastuksista

Valvontaviranomaisen on laadittava tekemistään tarkastuksista kirjallinen tarkastuskertomus, josta tulee käydä ilmi tarkastuksen kulku ja tarkastajan tekemät keskeiset havainnot. Valvontaviranomaisen on säilytettävä tarkastuskertomukset vähintään viisi vuotta. Tarkastuskertomus on toimitettava tarkastetulle laitokselle.

Kunnaneläinlääkäreiden on vuosittain laadittava luettelo tämän asetuksen mukaisesti suorittamistaan tarkastuksista. Luettelo on toimitettava toimialueen läänineläinlääkärille seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä.

Läänineläinlääkäreiden on vuosittain laadittava luettelo tämän asetuksen mukaisesti suorittamistaan tarkastuksista sekä yhteenveto alueensa kunnaneläinlääkäreiden lähettämistä tarkastusluetteloista, ja toimitettava ne maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastolle seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

Sivutuoteosastojen valvontaviranomaisten on ilmoitettava tämän asetuksen mukaisesti suorittamistaan tarkastuksista Kasvintuotantotarkastuskeskukselle seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä.

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen on vuosittain laadittava luettelo tämän asetuksen mukaisesti suorittamistaan tarkastuksista sekä yhteenveto sivutuoteosastojen valvontaviranomaisten ilmoittamista tarkastuksista seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

22 §

Valvontaviranomaisen toimenpiteet

Jos valvontaviranomaisen suorittamassa tarkastuksessa tai muutoin ilmenee, että yksi tai useampi laitoksen hyväksymisen edelly-

tyksistä tai muista sivutuoteasetuksen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista vaatimuksista ei täyty, valvontaviranomaisen on kirjallisesti kehotettava toiminnanharjoittajaa määräajassa korjaamaan puute uhalla, että valvontaviranomainen voi peruuttaa laitoksen hyväksymisen määräajaksi tai kokonaan.

Valvontaviranomaisen on valvottava antamansa kehotuksen noudattamista ja tarvittaessa opastettava toiminnanharjoittajaa puutteiden korjaamisessa. Kunnaneläinlääkärin tai sivutuoteosaston valvontaviranomaisen on tarvittaessa opastettava toiminnanharjoittajaa myös muun valvontaviranomaisen antaman kehotuksen mukaisten puutteiden korjaamisessa.

Lisäksi valvontaviranomaisen on tarvittaessa ryhdyttävä eläintautilain 8 §:ssä säädettyihin toimenpiteisiin eläintautien leviämisen estämiseksi ja eläimistä saatavista sivutuotteista valmistettavan rehun tai rehuraaka-aineen hygieenisen laadun turvaamiseksi.

23 §

Hyväksymisen peruuttaminen

Valvontaviranomaisen on kokonaan tai määräajaksi viipymättä peruutettava tämän asetuksen mukaisesti hyväksymänsä laitoksen hyväksyminen seuraavissa tapauksissa:

- 1) 22 §:ssä tarkoitettua puutetta ei ole kehotuksesta huolimatta korjattu
- 2) laitoksen toiminta aiheuttaa vakavaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle;
- 3) toiminnasta on annettu vääriä tai puutteellisia tietoja, jotka ovat vaikuttaneet hyväksyntään tai
- 4) laitoksen toiminta on lopetettu.

24 §

Ilmoitukset

Valvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastolle laitosten hyväksymisistä ja hyväksymisen peruuttamista koskevista päätöksistä sekä havaitsemistaan olennaisista puutteista sivutuoteasetuksen ja tämän asetuksen noudattamisessa.

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen on lisäksi viipymättä ilmoitettava asianomaiselle läänineläinlääkärille, kunnaneläinlääkärille ja sivutuoteosaston valvontaviranomaiselle antamistaan laitosten hyväksymisistä tai hyväksymisen peruuttamista koskevista päätöksistä sekä olennaisista puutteista hyväksymiensä laitosten toiminnassa.

Läänineläinlääkärin on lisäksi viipymättä ilmoitettava:

1) Asianomaiselle kunnaneläinlääkärille antamistaan laitosten hyväksymisistä tai hyväksymisen peruuttamista koskevista päätöksistä; ja

2) Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle olennaisista puutteista valvomissaan Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen hyväksymissä laitoksissa ja havaitsemistaan 22 §:ssä tarkoitetun kehotuksen noudattamatta jättämisestä.

Kunnaneläinlääkärin on lisäksi viipymättä ilmoitettava:

1) Läänineläinlääkärille laitosten hyväksymistä koskevista hakemuksista, antamistaan laitosten hyväksymisistä tai hyväksymisen peruuttamista koskevista päätöksistä sekä olennaisista puutteista hyväksymiensä laitosten toiminnassa. Lisäksi kunnaneläinlääkärin on ilmoitettava olennaiset puutteet 20 §:n nojalla valvomassaan toiminnassa;

2) Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle olennaisista puutteista valvomissaan Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen hyväksymissä laitoksissa ja havaitsemistaan ja havaitsemistaan 22 §:ssä tarkoitetun kehotuksen noudattamatta jättämisestä.

Sivutuoteosaston valvontaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle olennaisista puutteista valvomissaan Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen hyväksymässä laitoksessa sekä havaitsemistaan 22 §:ssä tarkoitetun kehotuksen noudattamatta jättämisestä.

25 §

Luettelo hyväksytyistä laitoksista

Hyväksytyistä laitoksista laadittavasta luettelosta säädetään sivutuoteasetuksen 26 artiklassa. Luettelon laatimista varten valvontaviranomaisten on annettava jokaiselle hyväksymälleen laitokselle artiklan edellyttämä

virallinen numero, jolla laitos ja sen toiminnan luonne yksilöidään.

Kunnaneläinlääkärin on toimitettava luettelo hyväksymistään laitoksista läänineläinlääkärille seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä.

Läänineläinlääkärin on pitämänsä laitosten luettelon lisäksi kerättävä tiedot alueensa kunnaneläinlääkärien hyväksymistä laitoksista. Läänineläinlääkärin on toimitettava jäljennös laatimastaan laitosten luettelosta sekä yhteenveto alueensa kunnaneläinlääkärien laitosten luetteloista maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastolle vuosittain helmikuun loppuun mennessä.

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen on vuosittain toimitettava jäljennös hyväksymiensä laitosten luettelosta maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastolle helmikuun loppuun mennessä.

4 luku

Keräyskeskuksia, rehusekoittamoita ja tilarehustamoita koskevat muut säännökset

26 §

Rehusekoittamoita koskevat muut säännökset

Rehusekoittamoiden on sivutuoteasetuksen artiklassa 9 säädetyn kirjanpidon lisäksi pidettävä luettelo vastaanotetuista lihaluujauhoeristä, niiden lähettäjistä ja niiden määristä sekä rehusekoittamosta toimitetun rehun sisältämistä lihaluujauhon määristä ja vastaanottajista. Luettelon tiedot on toimitettava kuukausittain yhteenvetona Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

27 §

Keräyskeskusten ja rehusekoittamoiden lopputuotteen hygieniata koskevat vaatimukset

Keräyskeskusten ja rehusekoittamoiden lopputuote on tutkittava salmonellabakteerin varalta vähintään kerran kuukaudessa. Lopputuotteessa ei saa esiintyä salmonellabakteereita 25 grammassa näytettä. Jos laitoksen raaka-aineissa, valmistusprosessissa tai lop-

putuotteessa todetaan salmonellabakteereita, laitoksen on välittömästi ilmoitettava asiasta Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle.

28 §

Tilarehustamoina koskevat muut säännökset

Eläimistä saatavia sivutuotteita lähettävien, kuljettavien tai vastaanottavien henkilöiden kirjanpitovelvollisuudesta säädetään sivutuoteasetuksen artiklassa 9.

Eläimistä saatavat sivutuotteet on käsiteltävä ja säilytettävä siten, ettei niiden hygieeninen laatu olennaisesti muutu ennen niiden käyttämistä rehun valmistukseen.

Luku 5

Sivutuoteasetuksen 23 artiklan mukainen sivutuotteiden käyttö

29 §

Eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttö turkiseläinten tarhakoivien ja kalansyötiksi tarkoitettujen toukkien ruokintaan

Sivutuoteasetuksen 23 artiklan tarkoittamien turkiseläinten, tarhakoivien ja kalansyötiksi tarkoitettujen toukkien ruokintaan saadaan käyttää tiettyjä eläimistä saatavia sivutuotteita sivutuoteasetuksen 23 artiklassa säädetyn mukaisesti, minkä lisäksi on noudatettava mitä tämän asetuksen 7 ja 8 §:ssä säädetään.

30 §

Eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttö diagnostisiin, koulutuksellisiin ja tutkimuksellisiin tarkoituksiin

Eläimistä saatavia käsittelemättömiä sivutuotteita saadaan toimittaa ja käyttää, diagnostisiin, koulutuksellisiin ja tutkimuksellisiin tarkoituksiin, jos käyttö ei aiheuta eläintautien leviämisen vaaraa.

Sivutuotteita saadaan toimittaa tutkittavaksi Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitokselle ja Helsingin yliopiston eläinlääketieteelliselle tiedekunnalle. Läänineläinlääkäri

voi antaa luvan toimialueellaan syntyvien luokkaan 1 kuuluvien sivutuotteiden toimitamiseen muihin laboratoriotutkimuksiin tai tieteellisiin tarkoituksiin, jos tällainen käyttö ei aiheuta eläintautien leviämisen vaaraa.

31 §

Eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttö eläinten täyttämistarkoituksiin

Eläimistä saatavia sivutuotteita saadaan käyttää eläinten täyttämistarkoituksiin sivutuoteasetuksen 23 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla tätä tarkoitusta varten hyväksytyissä teknisissä laitoksissa.

32 §

Eläimistä saatavien käsittelemättömien sivutuotteiden käyttö eräiden eläinten ruokintaan

Eläimistä saatavia sivutuoteasetuksen 23 artiklan 2 kohdan b alakohdassa täsmennettyjä eläimistä saatavia sivutuotteita saadaan käyttää asetuksen 23 artiklan tarkoittamien eläintarhaeläinten, sirkuseläinten, muiden matelijoiden ja petolintujen kuin eläintarhaeläinten tai sirkuseläinten ja luonnonvaraisten eläinten ruokintaan, jos käyttö ei aiheuta vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

Sivutuotteen tuottaja saa toimittaa käsittelemättömiä sivutuotteita vain suoraan sivutuotteita käyttävälle toimijalle. Toimija ei saa luovuttaa käsittelemättömiä sivutuotteita edelleen välitystä tai käyttöä varten.

Tämän pykälän 2 momentin säännöksiä ei sovelleta lopetettujen munivien kanojen ruhoihin.

Luku 6

Sivutuotteita käyttävän toimijan valvonta

33 §

Käsittelemättömien sivutuotteita käyttävän toimijan ilmoitusvelvollisuudet

Käsittelemättömien sivutuotteiden käyttä-

vän toimijan on tehtävä kirjallinen ilmoitus tämän asetuksen 32 §:ssä tarkoitetusta käytöstä kunnaneläinlääkärille, jonka toimialueella sivutuotteita käytetään. Ilmoitus on tehtävä ennen sivutuotteiden käytön aloittamista. Sivutuoteasetuksen 23 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyjen luonnonvaraisten eläinten ruokinnasta ilmoitus on tehtävä vuosittain. Ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- 1) käyttäjä;
- 2) sivutuotteen laji tai laatu;
- 3) käyttötarkoitus;
- 4) tarkasti yksilöity paikka, jossa sivutuotteita käytetään;
- 5) alue tai paikat, joista sivutuotteet kerätään; sekä
- 6) kalenterivuoden aikana käytettävän sivutuotteen arvioitu määrä.

Jos 1 momentissa tarkoitettua käytössä tapahtuu olennainen muutos tai jos se lopetetaan, asiasta on viipymättä ilmoitettava kunnaneläinlääkärille.

Käytettäessä sivutuotteita luonnonvaraisten eläinten ruokintaan on toimijan, sen lisäksi mitä 1 momentissa säädetään, erikseen ilmoitettava jokaisesta käyttökerrasta. Ilmoituksessa on oltava käyttökertaa koskevat 1 momentissa tarkoitettut tiedot sekä sivutuotteen vastaanottopäivämäärä ja ruokintapaikalle vientipäivämäärä. Ilmoitus on tehtävä sekä sille kunnaneläinlääkärille, jonka toimialueelta sivutuotteet kerätään, että sille kunnaneläinlääkärille, jonka alueelle sivutuotteet toimitetaan.

Kunnaneläinlääkärin, jonka alueelta sivutuotteet kerätään, on tarvittaessa tarkastettava sivutuotteet ennen niiden käyttöä.

34 §

Käsitlemättömien sivutuotteiden käyttäjän muut velvollisuudet

Eläimistä saatavia sivutuotteita lähettävien, kuljettavien tai vastaanottavien henkilöiden kirjanpitovelvollisuudesta säädetään sivutuoteasetuksen artiklassa 9.

Käsitlemättömän sivutuotteiden käyttäjän on huolehdittava hänen 32 §:ssä tarkoitetussa toiminnassaan käyttämättä jääneiden sivutuotteiden käsittelystä.

35 §

Valvontaviranomaisten ilmoitukset ja luettelot

Kunnaneläinlääkäri on viipymättä ilmoitettava läänineläinlääkärille 33 §:ssä tarkoitettuja ilmoituksista. Lisäksi kunnaneläinlääkärin on pidettävä luetteloa toimialueellaan vastaanottamistaan 33 §:ssä säädettyistä ilmoituksista.

Läänineläinlääkärin on pidettävä luetteloa vastaanottamistaan 33 pykälässä säädettyistä ilmoituksista ja lähetettävä pitämiensä luetteloiden sisältö maa- ja metsätalousministeriön eläintarvike- ja terveysosastolle vuosittain tammikuun loppuun mennessä.

7 luku

Erinäiset säännökset

36 §

Kustannukset

Kunnaneläinlääkärille maksetaan valtion varoista palkkio ja korvaus kustannuksista tässä asetuksessa säädettyjen tarkastusten perusteella. Palkkion ja korvauksen suuruudesta ja maksumenettelystä säädetään eläinlääkäreiden toimituspalkkioista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1234/2001).

Maksuista, jotka peritään Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen suorittamasta valvonnasta, säädetään eläintautilain 15 §:ssä ja Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen maksullisista suoritteista annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (162/2004).

37 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta tämän asetuksen nojalla annettuun valvontaviranomaisen päätökseen säädetään eläintautiasetuksen (601/1980) 17 §:ssä ja maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta annetun lain (1203/1992) 1 §:ssä.

38 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä marraskuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan TSE-riskiaineksen käsittelystä 13 päivänä syyskuuta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (799/2002) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, lihaa sisältävän ruokajätteen käytöstä eräiden kotieläinten ruokinnassa 10 päivänä kesäkuuta annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (467/1994) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, eläinjätteen käsittelystä 28 päivänä marraskuuta 2000 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus

Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

(1022/2000) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen ja turkiseläinten rehun eläintauti- ja hygieniavaatimuksista 14 päivänä joulukuuta 2001 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (34/EEO/2001).

39 §

Siirtymäsäännökset

Laitokset, jotka on hyväksytty sivutuoteasetuksen mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa, saavat jatkaa toimintaansa hyväksymispäätöksen mukaisesti. Muiden laitosten on oltava tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyjä viimeistään toukokuun 1 päivänä 2006.

Apulaisosastopäällikkö Riitta Heinonen

LIITE 1**ELÄIMISTÄ SAATAVIEN SIVUTUOTTEIDEN KÄSITTELYVAATIMUKSET
KERÄYSKESKUKSILLE VALMISTETTAESSA REHUA TAI REHUN
RAAKA-AINETTA**

Eläimistä saatavat sivutuotteet on käsiteltävä ja säilytettävä siten, ettei sen hygieeninen laatu olennaisesti muutu ennen käsittelyn alkamista. Raaka-aine on pienennettävä ennen käsittelyä siten, ettei sen partikkelikoko halkaisijaltaan ylitä 50 millimetriä.

Ainespalat on:

denaturoitava sivutuoteasetuksen liitteen IX kohdan 5 a i kohdan mukaisesti tai steriloitava tai autoklavoitava sivutuoteasetuksen liitteen IX kohdan 5 a ii kohdan mukaisesti siten, että ainespalat kaikilta osiltaan saavuttavat vähintään 80° C asteen lämpötilan; tai

käsiteltävä hapolla tai muulla säilöntäaineella, jolla estetään raaka-aineen pilaantuminen. Välittömästi happokäsittelyn jälkeen mitatun raaka-aineen pH-arvon on oltava kauttaaltaan 4,0 tai sitä alempi. Happokäsittelyn yhteydessä raaka-aine on käsiteltävä säilöntäaineella siten, että hiivojen ja homeiden kasvu estetään. Käytettävän hapon tai muun säilöntäaineen tulee olla hyväksytty rehun lisäaineena käyttötarkoitukseen soveltuva (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) 1831/2003 eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista sekä Maa- ja metsätalousministeriön asetus 43/05 rehun lisäaineista).

LIITE 2**REHUSEKOITTAMOIDEN RAKENTEELLISET VAATIMUKSET**

Rehusekoittamoiden tilojen ja laitteiden on täytettävä vähintään seuraavat vaatimukset:

1. Laitoksen on oltava erotettu asianmukaisella tavalla muista kiinteistöistä ja yleisestä tiestä. Laitos ei saa sijaita elintarviketuotantoon tarkoitettujen eläinten pitopaikan välittömässä läheisyydessä.

2. Liikenne laitosten piha-alueella on järjestettävä siten, että eläintautien leviämisen vaaraa ei ole. Piha-alueen on oltava päällystetty.

3. Laitoksessa on oltava riittävän suuret työskentelytilat siten, että työ voidaan suorittaa hygieenisesti. Erilaisia toimintoja varten tarkoitettut tilat on sijoitettava siten, että raaka-aineet ja valmiit tuotteet voidaan pitää erillään toisistaan ja että kontaminaation vaaraa ei ole.

4. Laitoksessa on oltava saatavissa riittävästi paineenalaista kylmää ja kuumaa talo-usvettä.

5. Laitoksen rakenteiden ja varusteiden on oltava ehjiä, kulutusta kestäväää materiaalia, helposti puhtaana pidettäviä ja desinfioitavia.

6. Laitoksessa on oltava riittävä ilmanvaihto ja valaistus.

7. Laitoksessa on oltava hygieeninen järjestelmä jäteveden ja kiinteän jätteen poistamista varten.

8. Laitoksen lattioiden tulee olla siten kallistettuja, että jätevedet valuvat lattiakäivöihin. Lattiakäivoissa tulee olla ritilät.

9. Laitoksessa on oltava tarvittaessa laitteet eläinjätteen hienontamista varten.

10. Laitoksessa on oltava tilavuudeltaan riittävät, jäädytettävät tai muutoin asianmukaiset erilliset tilat raaka-aineiden ja valmiiden tuotteiden säilyttämistä varten.

11. Laitoksessa on oltava asianmukaiset laitteet kuljetusajoneuvojen, -säiliöiden, -astioiden ja -päällysteiden puhdistamista ja desinfioimista varten.

12. Laitoksessa on oltava asianmukaiset laitteet vastaanotto- ja käsittelytilojen puhdistamista ja desinfioimista varten.

13. Laitoksessa on oltava riittävästi käsi- enpesuallaita sekä tarkoituksenmukaiset sosiaalitalat henkilökuntaa varten.

14. Asiattomien henkilöiden ja eläinten pääsy laitokseen on estettävä.

SALLITUT ELÄIMISTÄ SAATAVAT SIVUTUOTTEET REHUN VALMISTUKSESSA REHUSEKOITTAMOISSA

Rehusekoittamossa saadaan käyttää rehun raaka-aineina vain seuraavia eläimistä saatavia sivutuotteita:

1) hyväksytyssä keräyskeskuksessa tai sivutuoteosastolla käsitellyt sivutuotteet

2) hyväksytyissä luokan 2 ja 3 käsittelylaitoksessa käsitellyt sivutuotteet

3) toisesta valtiosta tuotu luokkaan 3 kuuluvat teurastuksen sivutuotteet, kala ja kalasta saatavat sivutuotteet, jotka ovat kuumennettuja tai hapolla käsiteltyjä. Kala ja kalasta saatavat sivutuotteet voivat olla myös pakastettuja.

4) kala ja tuoreet kalasta saatavat sivutuotteet;

5) sivutuoteasetuksen artiklan 6 kohdan mukaiset entiset elintarvikkeet pakastettuna, hapotettuna tai kuumennettuna ellei niitä käsitellä 12 tunnin kuluessa lähdöstä niiden syntypaikalta.

6) sivutuoteasetuksen liitteen I kohdassa 15 tarkoitettu ruokajäte.

ELÄIMISTÄ PERÄISIN OLEVAN RAAKA-AINEEN KÄSITTELYÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET REHUSEKOITTAMOISSA

Eläimistä peräisin olevan, hapolla käsitellyn raaka-aineen pH-arvon on oltava 4,3, tai alempi kun raaka-aine tuodaan laitokseen. Raaka-aine on mahdollisimman pian laitokseen saapumisen jälkeen käytettävä rehun valmistukseen taikka pakastettava levypakastimessa tai ohuissa laatikoissa. Pakkasvaraston lämpötilan on oltava -18° C astetta tai alempi. Kaloista peräisin oleva raaka-aine voidaan kuitenkin käsitellä hapolla, muulla säilöntäaineella tai maitohappobakteereilla ennen rehunvalmistusta. Käytettävän hapon tai muun säilöntäaineen tulee olla hyväksytty

rehun lisäaineena käyttötarkoitukseen soveltuvaksi (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) 1831/2003 eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista sekä Maa- ja metsätalousministeriön asetus 43/05 rehun lisäaineista).

Jos eläimistä peräisin oleva raaka-aine tuodaan laitokseen pakastettuna, se on siirrettävä välittömästi pakkasvarastoon tai käytettävä rehunvalmistukseen mahdollisimman pian laitokseen saapumisen jälkeen.

LIITE 3**SALLITUT ELÄIMISTÄ SAATAVAT SIVUTUOTTEET REHUN VALMISTUKSESSA
TILAREHUSTAMOISSA**

Tilarehustamoissa saadaan käyttää rehun raaka-aineina vain seuraavia eläimistä saatavia sivutuotteita:

1) hyväksytyssä keräyskeskuksessa käsitellyt sivutuotteet;

2) hyväksytyissä luokan 2 ja 3 käsittelylaitoksessa käsitellyt sivutuotteet;

3) kala ja tuoreet kalasta saatavat sivutuotteet;

4) eläimistä saatavat luokkaan 2 ja 3 kuuluvat sivutuotteet, jotka ovat peräisin eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta (1195/96) annetun lain nojalla hyväksytystä, lihaa käsittelevästä laitoksesta;

5) sivutuoteasetuksen artiklan 6 kohdan mukaiset entiset elintarvikkeet;

6) sivutuoteasetuksen liitteen I kohdassa 15 tarkoitettu ruokajäte;

7) toisesta valtiosta tuotu luokkaan 3 kuuluvat teurastuksen sivutuotteet, kala ja kalasta saatavat sivutuotteet, jotka ovat kuu-

mennettuja tai hapolla käsiteltyjä. Kala ja kalasta saatavat sivutuotteet voivat olla myös pakastettuja;

8) lopetettujen munivien kanojen ruhot ja broileri- ja kalkkunatuotannossa syntyvät sellaisten broilereiden ja kalkkunoiden ruhot, joita ei ole lopetettu ihmisiin tai eläimiin tarttuvan taudin esiintymisen tai tällaisten taudin epäilyn vuoksi

9) kettujen ruhot muissa kuin ketuille tarkoitetuissa turkiseläinrehuissa samalla tilalla käytettäväksi, jolta ruhot ovat peräisin; ja

10) supikoirien ruhot muissa kuin supikoirille tarkoitetuissa turkiseläinrehuissa samalla tilalla käytettäväksi, jolta ruhot ovat peräisin.

Kohdissa 9 ja 10 tarkoitettujen kettujen ja supikoirien ruhot on käsiteltävä kuumentamalla vähintään 100° C asteen lämpötilaan ennen rehukäyttöä.

LIITE 4**OHJE:****OMAVALVONTAA KOSKEVAT YLEISET VAATIMUKSET JA SUOSITUKSET
OMAVALVONTASUUNNITELMAN LAATIMISESTA KERÄYSKESKUKSISSA,
SIVUTUOTEOSASTOILLA JA REHUSEKOITTAMOISSA****Omavalvonta**

1. Omavalvontaa koskevat yleiset vaatimukset

Laitoksen on huolehdittava, että siellä estetään eläintautien leviämisen vaara ja turvataan turkiseläinrehun hygieeninen laatu. Laitoksen on omalla kustannuksellaan laadittava ja toteutettava valvontajärjestelmä, jonka tarkoituksena on varmistaa, että turkiseläinrehu tai sen raaka-aineena käytettävä eläinjäte täyttää sille asetetut vaatimukset. Omavalvontajärjestelmää laadittaessa ja hyväksyttäessä on otettava huomioon laitoksen toiminnan laajuus ja luonne.

Omavalvonnan perussisältö on kuvattava kirjallisesti omavalvontasuunnitelmassa. Omavalvontajärjestelmä on päivitettävä vuosittain ja aina kun tuotantoprosessissa tapahtuu muutoksia.

Omavalvontasuunnitelmasta on käytävä ilmi omavalvonnan toteutumisesta vastaava henkilö sekä omavalvontaan kuuluvien näytteiden tutkimuksia suorittavan laboratorion nimi. Laboratoriolla on oltava asianmukaiset tilat ja laitteet sekä koulutettu henkilökunta omavalvontaan kuuluvia tutkimuksia varten.

Omavalvonnan toteuttamisesta on pidettävä luetteloa tai muuta tiedostoa. Tiedoston tulee sisältää tiedot suoritetuista tutkimuksista, seuranta- ja varmistusmenettelyistä sekä korjaavista toimenpiteistä. Tiedosto on pyydettyä esitettävä valvontaviranomaiselle. Tiedostoa on säilytettävä vähintään kaksi vuotta.

2. Omavalvonnan osa-alueet

Omavalvontaan tulee sisältyä vähintään seuraavat osa-alueet:

- 1) raaka-aineen laatu;
- 2) raaka-aineen vastaanotto ja varastointi sekä tilat näitä varten;
- 3) luettelon pitäminen tulevasta ja lähtevästä tavarasta tapahtumapäivineen sekä lähettäjien ja vastaanottajien yhteystiedot;
- 4) valmistusprosessi;
- 5) rehuun käytettävän veden laatu;
- 6) sen varmistaminen, ettei lopputuote joudu kosketuksiin käsittelemättömän eläinjätteen tai sen saastuttamien pintojen kanssa;
- 7) näytteenotto tuotantoon käytettävistä laitteista ja tuotantoympäristöstä;
- 8) näytteenotto lopputuotteesta;
- 9) toimenpiteet, jos lopputuote ei täytä hygieniää koskevia vaatimuksia tai suosituksia;
- 10) lopputuotteen varastointi ja lastaaminen kuljetusvälineisiin;
- 11) lopputuotteen kuljetus;
- 12) tuotantoon käytettävien laitteiden kunnossapito;
- 13) laitteiden, tilojen, kuljetusajoneuvojen, -astioiden, -säiliöiden ja -päällysteiden pesu ja desinfiointi;
- 14) mittausvälineiden kalibrointi;
- 15) tuhoeläinten torjunta;
- 16) huolehtiminen jätteistä ja jätevedestä; sekä
- 17) laitoksen henkilökunnan perehdyttäminen omavalvontajärjestelmään ja hygieeniiseen toimintaan.

N:o 851

**Kirkolliskokouksen päätös
kirkkojärjestyksen muuttamisesta**

Annettu Turussa 12 päivänä marraskuuta 2004

Kirkolliskokouksen päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä marraskuuta 1991 hyväksytyn kirkkojärjestyksen (1055/1993) 20 luvun
7 §:n 3 momentti ja 21 luvun 2 §:n 1 momentti, seuraavasti:

20 luku

Kirkolliskokous

7 §

Kirkon työmarkkinalaitoksesta sekä sen
tehtävistä ja asemasta on säädetty erikseen.

21 luku

Piispainkokous

2 §

Aloiteoikeus piispainkokouksessa on piis-

Turussa 12 päivänä marraskuuta 2004

painkokouksen jäsenillä, kirkolliskokouk-
sella, tuomiokapituleilla, kirkkohallituksella
ja kirkolliskokouksen sen yhteyteen perusta-
milla toimielimillä sekä kirkon työmarkkina-
laitoksella.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä
tammikuuta 2006.

Kirkolliskokouksen puolesta

Jukka Paarma
arkkipiispa

Kari Ventä
kirkolliskokouksen
sihteri

N:o 852

Verohallituksen päätös**pellon keskimääräisestä vuotuisesta tuotosta ja salaojituslisästä**

Annettu Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 2005

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/92) 15 §:n nojalla vahvistanut pellon keskimääräisen vuotuisen tuoton ja salaojituslisän vuodelta 2005 toimitettavaa verotusta varten seuraavasti:

1 § Pellon keskimääräinen vuotuinen tuotto eri kunnissa vahvistetaan jäljempänä 2—7 §:ssä esitetyiksi määriksi.

2 §		Hämeenlinna		Lapinjärvi	
Etelä-Suomen lääni:	Tuotto euroa/ha				
Kunta		Iitti	68,43	Lappeenranta	64,15
Anjalankoski	61,06	Imatra	56,56	Lemi	52,68
Artjärvi	63,97	Inkoo	46,07	Liljendal	34,98
Asikkala	55,40	Jaala	64,74	Lohja	63,37
Askola	61,81	Janakkala	41,60	Loppi	64,34
Elimäki	65,32	Jokioinen	63,57	Loviisa	54,04
Espoo	71,54	Joutseno	71,54	Luumäki	59,49
Forssa	57,36	Järvenpää	47,05	Miehikkälä	36,93
Hamina	56,91	Kalvola	68,63	Myrskylä	40,83
Hanko	48,61	Karjaa	61,25	Nastola	60,26
Hartola	29,35	Karjalohja	72,51	Mäntsälä	63,97
Hattula	61,81	Karkkila	58,13	Nastola	62,78
Hauho	53,08	Kauniainen	66,10	Nummi-Pusula	60,26
Hausjärvi	67,66	Kerava	61,06	Nurmijärvi	66,10
Heinola	35,77	Kirkkonummi	77,57	Orimattila	67,66
Helsinki	70,37	Kotka	63,37	Padasjoki	48,21
Hollola	64,15	Kouvola	56,56	Parikkala	25,97
Humppila	68,05	Kuusankoski	63,57	Pernaja	55,02
Hyvinkää	73,10	Kärkölä	61,25	Pohja	60,26
Hämeenkoski	51,71	Lahti	65,32	Pornainen	54,24
		Lammi	73,10	Porvoo	63,37
			59,68		

Pukkila	65,52	Honkajoki	25,47	Korpilahti	38,29
Pyhtää	55,40	Houtskari	49,18	Korppoo	49,18
Rautjärvi	31,29	Huittinen	58,51	Korsnäs	22,35
Renko	63,77	Hämeenkyrö	51,12	Kortesjärvi	18,27
Riihimäki	74,26	Ikaalinen	36,35	Koski Tl	68,24
Ruokolahti	34,80	Ilmajoki	38,29	Kristiinankaupunki ...	28,38
Ruotsinpyhtää	62,59	Iniö	42,19	Kruunupyö	19,03
Sammatti	59,49	Isojoki	28,57	Kuhmalahti	46,86
Savitaipale	28,57	Isokyrö	36,93	Kuhmoinen	43,14
Sipoo	68,05	Jalasjärvi	33,05	Kuortane	31,49
Siuntio	69,01	Joutsa	27,22	Kurikka	36,74
Suomenniemi	27,97	Jurva	28,97	Kuru	28,76
Sysmä	39,08	Juupajoki	36,93	Kustavi	53,08
Taipalsaari	32,07	Jyväskylä	41,20	Kuusjoki	71,34
Tammela	61,06	Jyväskylän mlk	34,98	Kylmäkoski	63,57
Tammisaari	55,59	Jämijärvi	31,88	Kyyjärvi	22,94
Tuulos	55,02	Jämsä	49,55	Kälviä	18,84
Tuusula	61,25	Jämsänkoski	47,43	Köyliö	61,06
Valkeala	47,62	Kaarina	73,10	Laihia	35,57
Vantaa	74,08	Kangasala	56,92	Laitila	55,99
Vihti	54,63	Kankaanpää	34,01	Lappajärvi	19,44
Violahti	42,38	Kannonkoski	24,48	Lappi	55,99
Ylämaa	40,42	Kannus	18,66	Lapua	32,26
Ypäjä	68,63	Karijoki	31,29	Laukaa	35,57
		Karstula	23,72	Lavia	39,86
		Karvia	28,97	Lehtimäki	18,27
		Kaskinen	31,88	Leivonmäki	20,99
		Kauhajoki	32,84	Lempäälä	52,09
		Kauhava	29,16	Lemu	69,01
		Kaustinen	21,57	Lestijärvi	17,49
		Kemiö	65,13	Lieto	72,51
		Keuruu	35,57	Lohtaja	18,84
		Kihniö	20,99	Loimaa	70,57
		Kiikala	64,15	Luhanka	30,90
		Kiikoinen	48,41	Luopioinen	48,61
		Kinnula	22,15	Luoto	20,99
		Kisko	60,46	Luvia	60,07
		Kiukainen	66,10	Längelmäki	43,74
		Kivijärvi	20,21	Maalahti	34,80
		Kodisjoki	48,99	Maksamaa	20,41
		Kokemäki	62,21	Marttila	66,10
		Kokkola	26,83	Masku	64,74
		Konnevesi	26,23	Mellilä	70,57

3 §

Länsi-Suomen lääni:

Kunta	Tuotto euroa/ha
Alahärmä	29,73
Alajärvi	22,15
Alastaro	62,99
Alavus	29,73
Askainen	58,51
Aura	69,61
Dragsfjärd	55,80
Eura	55,40
Eurajoki	55,59
Evijärvi	17,09
Halikko	66,69
Halsua	17,49
Hankasalmi	30,90
Harjavalta	62,78
Himanka	18,66

Merikarvia	24,48	Rusko	65,32	Vimpeli	21,76
Merimasku	55,40	Rymättylä	53,27	Virrat	29,35
Mietoinen	61,25	Saarijärvi	29,35	Vähäkyrö	33,05
Mouhijärvi	44,32	Salo	71,75	Västanfjärd	62,21
Multia	23,51	Sauvo	64,15	Vöyri	33,05
Mustasaari	34,41	Seinäjoki	30,55	Ylihärmä	28,97
Muurame	40,23	Siikainen	23,51	Ylistaro	32,84
Muurla	65,52	Soini	19,24	Yläne	60,65
Mynämäki	54,43	Somero	66,88	Ylöjärvi	53,46
Mänttä	34,01	Sumiainen	24,09	Äetsä	60,65
Naantali	54,43	Suodenniemi	47,43	Ähtäri	22,94
Nakkila	52,49	Suolahti	41,60	Äänekoski	35,17
Nauvo	57,55	Suomusjärvi	59,49		
Nokia	56,96	Säkylä	52,88		
Noormarkku	35,96	Särkisalo	62,78		
Nousiainen	64,15	Taivassalo	52,49	4 §	
Nurmo	28,76	Tampere	55,02	Itä-Suomen lääni:	Tuotto
Närpiö	37,12	Tarvasjoki	63,77	Kunta	euroa/ha
Oravainen	28,97	Teuva	31,49	Eno	21,38
Oripää	74,66	Toholampi	19,44	Enonkoski	22,35
Orivesi	46,07	Toijala	64,53	Haukivuori	22,55
Paimio	67,66	Toivakka	38,29	Heinävesi	19,03
Parainen	62,78	Turku	68,05	Hirvensalmi	32,07
Parkano	32,65	Töysä	30,90	Iisalmi	27,41
Pedersören kunta	26,23	Ullava	13,40	Ilomantsi	15,34
Perho	17,49	Ulvila	53,94	Joensuu	18,10
Perniö	66,49	Urjala	61,06	Joroinen	32,07
Pertteli	69,01	Urainen	27,22	Juankoski	26,23
Petäjavesi	38,11	Uusikaarlepvy	26,83	Juuka	18,66
Pietarsaari	24,29	Uusikaupunki	49,37	Juva	23,51
Pihtipudas	20,99	Vaasa	34,98	Kaavi	25,47
Piikkiö	72,31	Vahto	66,10	Kangasniemi	22,15
Pirkkala	52,88	Valkeakoski	53,46	Karttula	27,22
Pomarkku	34,60	Vammala	57,36	Keitele	20,01
Pori	56,37	Vampula	68,63	Kerimäki	23,72
Punkalaidun	65,32	Vehmaa	53,65	Kesälahti	24,48
Pyhäranta	45,11	Velkua	58,13	Kitee	22,55
Pylkönmäki	28,97	Vesilahti	53,46	Kiuruvesi	21,38
Pälkäne	55,99	Veteli	20,21	Kontiolahti	20,80
Pöytyä	67,04	Viiiala	66,49	Kuopio	30,08
Raisio	65,13	Viitasaari	26,23	Lapinlahti	27,01
Rauma	51,33	Viljakkala	42,77	Leppävirta	25,47
Ruovesi	36,74	Vilppula	30,32	Liekksa	21,38
				Liperi	27,97
				Maaninka	29,73

Mikkeli	25,80
Mäntyharju	24,29
Nilsia	23,51
Nurmes	20,41
Outokumpu	24,29
Pertunmaa	27,97
Pieksämäki	34,80
Pieksänmaa	22,64
Pielavesi	26,04
Polvijärvi	23,51
Punkaharju	26,23
Puumala	20,01
Pyhäselkä	22,94
Rantasalmi	24,29
Rautalampi	28,57
Rautavaara	15,34
Ristiina	26,43
Rääkkylä	21,57
Savonlinna	27,01
Savonranta	20,99
Siilinjärvi	28,97
Sonkajärvi	18,66
Sulkava	27,01
Suonenjoki	27,97
Tervo	20,80
Tohmajärvi	23,98
Tuusniemi	26,43
Valtimo	21,38
Varkaus	28,03
Varpaisjärvi	19,44
Vesanto	24,09
Vieremä	20,01

5 §

Oulun lääni:	Tuotto
Kunta	euroa/ha
Alavieska	18,66
Haapajärvi	17,87
Haapavesi	16,13
Hailuoto	9,31
Haukipudas	13,03
Hyrnsalmi	11,46
Ii	10,88

Kajaani	17,69
Kalajoki	13,60
Kempele	13,60
Kestilä	14,96
Kiiminki	13,03
Kuhmo	11,66
Kuivaniemi	7,96
Kuusamo	6,59
Kärsämäki	14,96
Liminka	15,34
Lumijoki	14,37
Merijärvi	12,24
Muhos	14,78
Nivala	19,03
Oulainen	15,34
Oulu	18,84
Oulunsalo	12,24
Paltamo	14,78
Piippola	14,58
Pudasjärvi	10,49
Pulkkila	14,37
Puolanka	12,05
Pyhäjoki	11,06
Pyhäjärvi	15,34
Pyhäntä	14,58
Raahe	16,94
Rantsila	13,60
Reisjärvi	14,96
Ristijärvi	13,03
Ruukki	17,69
Sievi	17,09
Siikajoki	13,03
Sotkamo	14,78
Suomussalmi	9,72
Taivalkoski	6,80
Tyrnävä	17,69
Utajärvi	13,40
Vaala	13,03
Vihanti	15,15
Vuolijoki	16,13
Yli-Ii	10,88
Ylikiiminki	10,49
Ylivieska	18,27

6 §

Lapin lääni:	Tuotto
Kunta	euroa/ha
Enontekiö	8,93
Inari	6,59
Kemi	12,82
Kemijärvi	13,60
Keminmaa	14,18
Kittilä	7,58
Kolari	8,93
Muonio	10,88
Pelkosenniemi	11,06
Pello	11,46
Posio	11,46
Ranua	11,46
Rovaniemen mlk	14,58
Rovaniemi	16,13
Salla	7,96
Savukoski	8,55
Simo	14,37
Sodankylä	5,84
Tervola	14,18
Tornio	15,34
Utsjoki	6,40
Ylitornio	14,37

7 §

Ahvenenmaan maakunta	Tuotto
Kunta	euroa/ha
Brändö	33,05
Eckerö	41,60
Finström	54,63
Föglö	54,63
Geta	51,12
Hammarland	51,12
Jomala	54,83
Kumlinge	39,26
Kökar	34,01
Lemland	60,46
Lumparland	44,90
Maarianhamina	35,77
Saltvik	62,21
Sottunga	48,21
Sund	59,87
Vårdö	49,18

8 §

Jos maatalousmaa on salaojitettu, maatalousmaan arvoa korotetaan 300,30 eurolla hehtaaria kohti.

9 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006 ja sitä sovelletaan vuodelta 2005 toimitettavassa varallisuusverotuksessa.

Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 2005

Pääjohtajan estyneenä ollessa
Yljohtaja *Mirjami Laitinen*

Ylitarkastaja Kari Pilhjerta

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 849—852, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2005

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904